

V664

J N

Navn	Skole	Klasse
XXXXXXXXXX		6. Trinn

Skriveoppgave

Tenk deg at du går tur og kommer til et spøkelseshus. Skriv en tekst til klassen om hva som skjer.

Nå må du til skolen [F1] ! Da jeg skall bare spise ferdig brødsliwa mi først, så jeg litt surt! Ettervert da jeg har sluket i meg brødsliwa mi, såste jeg ut gjennom døra og til Bestevennen min [F2] som bodde et kvartall unna. Vi hadde dårlig tid for skolen begynte. [F2] sto allerede klar utenfor det hvite huset som hun forresten gjør hver dag. Nå såste vi bortover helt til [M2] stoppet vi så at vi kunne gå gjennom skogen istedet fordi det går mye kjappere så det gjorde vi. Etter vi hadde gått i cirka åtte minutter kom vi til et hus som så ganske forlatt ut. Jeg så at vi burde gå men [F2] ville undersøke huset nærmere. Det var som om at [F2] bare ble dratt nærmere, og nærmere mot det forlatte huset. Jeg tenkte att vi ikke hadde noe valg fird. Det var jo mystisk at et så gammelt hus ikke var revet. Derfor gikk vi mot inngangsdøren til det Gamle brune, lille huset.

snu arkett

Jeg var fremmedes litt skeptisk men jeg hadde
 ikke noe valg. Da vi gikk inn så vi cola-
 flasker, Øl og Vin-flasker noen var faktisk ikke
 åpnet. [F2] gikk videre og Tok opp en Cola-flaske
 som ikke var åpnet og drakt en slurp.
 Denne er ikke gammel men kald og frisk
 utbrat. [F2] Pluts-lig hørte vi noen som sang
 Ikke ta colan min Ooo Ye Ye. Børst her i
 hundre år å alle mine koner de er hos
 min mama ja hos min mama Ooo Ye Ye.
 Etter det så vi blod på gulvet med en
 kniv like ved blodet. Og etter at vi har sett
 det skrek [F2] og så at det lå innvaldet
 på bordet. Da sång vi ut our Galebrist
 som vi kalte det i senere tid. Vi kom
 et kvarter forsent til skolen, men vi
 hadde i allfall avslørt en morder
 i skul. Vi så alt til læreren men hun
 trodde ikke på oss og ba oss gå hjem
 for og hvile litt. [F2] og jeg bestemte oss for
 og gå inn i huset igjen og se om vi faktisk
 hadde sett noen istudentar og gå hjem.
 Det gikk litt minutter fremover før
 vi kom til huset. Vi gikk inn og
 hørte knirking i trappene og to som pratet
 veldig tungt. [F2] hørte at de mumlet om

var kjedelig det var og være spøkelser
i et så lite hus. Så hørte vi at den ene
truet den andre med og drep - [F3] - hvem enn
det var. Det var dråpen som fikk oss
til å kjenne at dette var et spøkeshus.
Vi sprang ut og bestemte oss for at vi
aldri i våre liv skulle gå inn i spøkeshuset
eller skogen, og at vi ikke skulle snakke
om det igjen.